

Bóg posyła Jonasza

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- przedstawienie historii Jonasza;
- wskazanie na trudności w wierze i na sposoby ich przezwyciężania.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- przedstawia podstawowe fakty z życia Jonasza;
- wyjaśnia, jakie zadanie otrzymał Jonasz od Boga;
- wskazuje, w jaki sposób mieszkańcy Niniwy zareagowali na słowa Jonasza;
- wyjaśnia, jakie trudności w wierze przeżywał Jonasz;
- stwierdza, że każdy człowiek może doświadczać wątpliwości i trudności w wierze;
- przedstawia sposoby radzenia sobie z trudnościami w wierze;
- stwierdza, że Bóg jest miłosierny i przebaczy nam nasze błędy i grzechy.

Pojęcia i postaci

Jonasz, prorok, powołanie, nawrócenie, trudności w wierze.

Wartości

wiara, Bóg miłosierny, odpuszczenie grzechów, wypełnienie woli Boga.

Metody i środki

praca z Pismem Świętym, miniwykład, praca z podręcznikiem, słoneczko, rozmowa kierowana, tworzenie definicji; ewentualnie: przygotowane na oddzielnych kartkach pytania do pracy z biblijnym fragmentem Jon 1, 1-16.

Propozycja realizacji**Modlitwa na rozpoczęcie**

Chwała Ojcu.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę potrafił opowiedzieć historię Jonasza; będę umiał wyjaśnić, czym są trudności w wierze; będę wiedział, jak sobie radzić z trudnościami w wierze.

Metoda – praca z Pismem Świętym. Nauczyciel rozdaje egzemplarze Pisma Świętego i prosi uczniów, aby odnaleźli fragment Jon 1, 1-16 (ewentualnie rozdaje wydrukowany fragment z Księgi Jonasza). Uczniowie zapoznają się z tym tekstem. Następnie nauczyciel czyta pytania (po kolei, dając uczniom czas na napisanie odpowiedzi), na które uczniowie pisemnie odpowiadają.

- A. Jakie zadanie zlecił Pan Bóg Jonaszowi?
Jonasz miał pójść do Niniwy i wzywać do nawrócenia.
- B. Jak zareagował Jonasz na Boże wezwanie?
Uciekał.
- C. Co się wydarzyło na morzu?
Rozpętała się burza, statkowi groziło zatonięcie.
- D. W jaki sposób żeglarze postanowili sprawdzić, z czyjego powodu spotkało ich nieszczęście?
Rzucili losy.
- E. Kto okazał się winny burzy?
Jonasz.
- F. Dlaczego Bóg sprowadził burzę na morze?
Bo Jonasz przed Nim uciekał.
- G. Co zrobiono z Jonaszem?
Wyrzucono go za burtę.

Wybrani uczniowie czytają swoje odpowiedzi. Jeżeli są błędne, nauczyciel prosi innych uczniów o przeczytanie swoich propozycji lub dopytuje uczniów, co mieli na myśli. W razie potrzeby uczniowie nie muszą zapisywać odpowiedzi, mogą odpowiadać ustnie. Nauczyciel może też przygotować pytania na kartkach i rozdać je uczniom.

Metoda – miniwykład. Nauczyciel tłumaczy, że Jonasz był prorokiem – człowiekiem, który miał przekazać ludziom wolę i słowa Boga. Został powołany, by iść do Niniwy – powołany, czyli w szczególny sposób wybrany przez Boga. Bóg w cudowny sposób ocalił Jonaszę od śmierci, a ten poszedł do Niniwy, aby wypełnić Jego wolę. Szedł przez miasto i wzywał do nawrócenia, pokuty i zmiany stylu życia. Mieszkańcy Niniwy posłuchali głosu proroka, ogłosili post, dużo się modlili i nawrócili się do Boga.

Nauczyciel wyjaśnia, czym jest modlitwa prześlągania. To taka modlitwa, w której prosimy Boga, by wybaczył nam nasze grzechy. Dla odróżnienia modlitwa prośby to czas, gdy przedstawiamy Bogu to, o co chcemy Go prosić.

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie wykonują ćwiczenie 2 z podręcznika.

Metoda – słoneczko. Nauczyciel tłumaczy, że Jonasz doświadczał trudności w wierze. Podobne kłopoty możemy i my przeżywać. Na tablicy zostaje zapisane słowo „WIARA”. Następnie metodą słoneczka dopisywane są „promienie”. Nauczyciel pyta: z jakimi trudnościami w wierze spotykają się uczniowie? Przykładowe odpowiedzi uczniów: niezrozumienie jakichś treści wiary, nuda, trudne do przestrzegania przykazania, nieprzychylna opinia innych ludzi, inne obowiązki, które zabierają czas.

Metoda – rozmowa kierowana. Uczniowie podają swoje pomysły na to, w jaki sposób radzić sobie z trudnościami w wierze. Nauczyciel dąży do tego, by padły między innymi odpowiedzi: trzeba porozmawiać z kimś dorosłym, poradzić się katechety, księdza, skorzystać z sakramentu pokuty i dostać poradę od księdza, co robić, nie można zapominać o modlitwie itp.

Metoda – tworzenie definicji. Nauczyciel przypomina, że Bóg jest miłosierny. I tak jak wybaczył mieszkańcom Niniwy, tak samo wybaczy każdemu człowiekowi. Nawet jeśli mamy trudności i kłopoty w wierze, On nas nie opuści, tak jak nie opuścił Jonaszę. Następnie uczniowie zapisują hasło „Bóg miłosierny”. Ich zadaniem będzie napisanie 2–3 definicji tego, co oznacza stwierdzenie „Bóg miłosierny”. Definicje powinny być krótkie (jedno, dwa zdania), zwięzłe. Przykładowo: „Bóg miłosierny” – Bóg przebacza nam nasze błędy. Nawet gdy zrobimy coś złego, On nas nie opuszcza. Lub: Bóg nie odwraca się od nas nawet wtedy, gdy nie postępujemy tak, jak On tego chce. Uczniowie czytają swoje odpowiedzi. Najlepszą z nich wszyscy zapisują jako notatkę z lekcji.

Podsumowanie lekcji. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że podobnie jak Jonasz każdy człowiek może doświadczać trudności w wierze. Ale nawet jeżeli przeżywamy wątpliwości, Bóg miłosierny nie odwraca się od nas, tylko chce nam pomagać.

Modlitwa na zakończenie

Z podręcznika z punktu „Dla ducha”.

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – znaczenia dosłowne i przenośne (metafora) w tekstach biblijnych, tworzenie definicji.